

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Ročník XXX
číslo 2 / 2020
červen – září 2020

Z obsahu:

- Hlavně neztratit směr – str. 3
- Naše škola pořád žije – str. 9
 - Tipy na letní čtení – str. 10
- Historické epidemie – str. 12
- Sbíráni poštovních známek je stále zajímavé – str. 14
 - Nejšťastnější lidi na světě – str. 16
- Peckovští turisté radí, kam vyrazit na výšlap – str. 20

Hrad Pecka se konečně otevřel návštěvníkům

Byl to nejpodivnější začátek turistické sezony, který hrad zažil. Po obvyklé zimní přestávce a přípravách na novou sezonu se hrad v obvyklém termínu na začátku dubna svého otevření nedočkal. Coronavirus přinutil ponechat hradní bránu zavřenou až téměř do konce května. Nebylo žádné slavnostní otevírání, žádný příjezd Kryštofa Haranta s družinou, bez jarmarku, pak taky bez velikonočních svátků, doba, kdy hrad návštěvníkům uzavřený, byla letos opravdu dlouhá. Nakonec se ale turisté přeci jen dočkali. Sice v tichosti a bez velkých ceremonií hrad přivítal své první návštěvníky v polovině května. O čtrnáct dní později už mohli návštěvníci za zprísňených hygienických podmínek i na komentované prohlídky interiéru. Konečně.

(pokračování na straně 3)

Základní škola v novém kabátě

Vážení spoluobčané, pomalu se naše životy vrací do normálu, máme před sebou léto a s ním spojené dny volna a odpočinku. I přes různá omezení se u nás život nezastavil ani neomezil. Od počátku roku se opět rozjely investiční akce, které byly zahájeny v roce 2019.

Dokončili jsme rekonstrukci místní komunikace, která z jedné i z druhé strany navazuje na novou cyklostezku. Nyní zde chybí doinstalovat dopravní značení, které by jasně navedlo chodce a cyklisty na pokračování stezky naproti bývalé Tibě.

Práce pokračovaly i na zateplení bytového domu v Desateru a úpravě jeho okolí.

A co se týká restaurování kulturních památek? I tam bylo zahájeno – na náměstí se začal restaurovat Mariánský sloup a v Kalu se pokračuje na restaurování Krucifixu.

Na začátku června jsme obdrželi skvělou zprávu, žádost na obnovu vnějšího pláště Základní školy v Pecce byla vybrána k financování Ministerstvem financí ČR. O školu jsme bojovali několik let, snažili jsme se získat finance z programů Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva školství, Ministerstva zemědělství a nakonec v této nelehké době se to podařilo. Protože štěstí přeje připraveným a my jsme měli hotové výběrové řízení na dodavatele, práce můžou začít hned, jak děti ukončí školní rok. Pak už zde bude mít firma TOMERO s.r.o. z Vyškova volné pole. Na základě nejvýhodnější cenové nabídky, která činí 13,5 mil. Kč, musí do konce letošního roku vyměnit zbývající okna, dveře a zrekonstruovat fasádu. Držme jí i nám pěsti, ať se vše podaří v náležité kvalitě.

Dalším překvapením, zatím neoficiálním, je zpráva, že budeme podpořeni i v projektu Hrajeme si, sportujeme v Městysu Pecka, který zahrnuje realizaci

dětských prvků, průlezek, pyramid u bytového domu v Desateru, na dětském hřišti ve Lhotě a u klubovny v Bělé u Pecky. I zde jsme časově omezeni, protože to jsou účelově rozdělované prostředky roku 2019. Máme však malou výhodu, výběrové řízení je hotové, akci bude realizovat firma TEWIKO s.r.o. Stráž nad Nisou.

I když nevíme, co nám přinesou příští léta za překvapení, musíme být připraveni na úbytek daňových příjmů a snažit se co nejvíce využívat dotační tituly, pokud je stát pro obce nastaví, jak slibuje. Proto se v současné době projekčně připravují rekonstrukce místních komunikací Žižkov, Chudobinec a komunikace pod kostelem a přístavby kluboven hasičů ve Vidonicích a ve Lhotě.

Doufáme, že máme vyhráno i nad Covidem-19 a že už se krizová opatření, kterými jsme si prošli, nebudou opakovat, nebo alespoň ne v takovém rozsahu.

Proto si užívejme přírody, nabízených akcí u nás i v našem regionu, poznávejme krásy naší vlasti.

Rada i Zastupitelstvo městysu Pecka schválily rozdělení finančních prostředků neziskovým organizacím. Jsme rádi, že můžeme podpořit úsilí lidí v našich obcích a pomoci nastartovat kulturní, sportovní a společenské akce pro naše spoluobčany všech věkových kategorií.

Děk patří všem, kteří věnují spoustu svého volného času na přípravu a realizaci akcí.

Velké poděkování patří i všem, kteří nám nezištně pomáhají zvelebovat veřejná prostranství v blízkosti svých nemovitostí. Moc si toho vážíme.

Přeji vám všem, abyste si léto užili, odpočinuli si a načerpali energii a optimismus.

Hana Štěrbová

Poděkování

Ráda bych nejen svým jménem poděkovala panu Petru Klimešovi za jeho dlouholetou obětavou práci, kdy byl pro Pecku a okolí k dispozici nejen v pracovních hodinách technických služeb, ale vždycky když bylo třeba, nehlédě na vlastní pohodlí. Děkuje, pane Klimeši!

Za sousedy z Pecky Věra Kociánová

Hlavně neztratit směr

Milí občané, sestry a bratři, je zde nové léto „korona-roku“ 2020. Ani se nám nezdálo, co nás může letos potkat, nicméně je to součástí našeho života. V průběhu postní doby k nám „zavítaly“ dopady Covidu-19, chřipky, která zmařila životy mnohých, zničila existenci lidem a zmařila v církvi mnohé naplánované aktivity, jako slavení bohoslužeb a oslavy největších křesťanských svátků – Velikonoc, kdy se hlavně uděluje svátost křtu. Bohudíky se už o Svatodušní neděli 31. 5. křtilo! O svatém týdnu se sice již dovolily návštěvy některých marketů, ne však lidí blízkých, přátel, rodin či v domovech, ale i společenských, spor-

tovních a dalších aktivit. A chtěli bychom se vrátit, ale žijeme stále v ne-normálu. Kdysi se modlil, svým slovem doprovázel na Svaté hoře u Příbrami křížovou cestu bývalý herec, pak kněz a pak i 12. biskup v Českých Budějovicích, františkán Jiří Paďour. V jednom zastavení, když Ježíš padá pod křížem, řekl: „Hlavně neztratit směr, vstát a jít dál.“ Přidal bych i cíl. Abychom i letos jako „cílovníci“ kráčeli v „dálavy“ o letošních dovolených a abychom se neztratili, prosíme o pomoc i Pannu Marii, pomocníci křesťanů (viz. Morseovka C – cílovníci; D – dálava).

P. Lubomír Pilka

Jan Křtitel je dosud v opravě

Červen je proniknutý slavením svátků Nejsvětějšího srdce Ježíšova i Marie. Po 50 dnech od Velikonoc, Svatého Ducha, což je pouť v naší katedrále Sv. Ducha v Hradci. Další neděle je sv. Trojice, jejichž zobrazení pískovcového sousoší vidám zde u cest, Božího Těla a hlavně Petra a Pavla, kdy se už těšíme na prázdniny. Letos naše diecéze očekává přírůstek 5 nových kněží, kteří budou svěceni 27. června v katedrále sv. Ducha. Jeden z nich, „soused“ Josef Haman, pochází ze Dvora Králové. Jsou pak přiděleni na fary k služebně starším kněžím. Náš „jičínský“ vikář v Nové Pace P. Pavel Kalita má u sebe na faře nejstaršího 99letého P. Exnera, i když starší o půl roku

je P. Manl ve Vysokém Mýtě. Já jsem zde stále nový, zatím ani rok, no už si zvykám, jako i P. Mariusz. Je tady krásně, jsem z přírody nadšený, s bydlením na faře spokojený, ale i někdy překvapený menším počtem věřících. Asi potřebuji vnést do života to Žižkovo: „Na množství nehleďte!“ Když se podívám na množství financí, které spoluinvestoval Městys Pecka na opravu kostela Sv. Bartoloměje a dále dotuje opravy i ve Vidonicích, jsem jim moc vděčný. Letos se opravují praskliny ve zdech kostela, zdá se, že to trvá dlouho, ale každý rok se pokročí dále a jako i zde na Pecce to dokončíme.

P. Lubomír Pilka

Noc kostelů

Letos, 12. června, se konal 12. ročník Noci kostelů. Téma: „Učinil jsi měsíc k určování času... Přivádíš tmu, NOC se snese... Slunce vychází... Člověk vyjde za svou prací“. Žalm 104,19-23. V našem kostele sv. Bartoloměje bylo možné se zastavit 12. 6. v pátek od 18 hod. (ve Stupné od 20 hod.) na komentovanou mši, prohlídku prostor, občerstvení a pomodlit se i za oběti zemřelých i na „koronavirus“. Výstava o P. Štemberkovi, projekt od paní Věry Kociánové, zatím do konce června zůstane v Ostravě a pak domluvíme další místo. Předběžně jsme mluvili o Broumově, ale je možné, že bychom mohli zůstat i na Moravě. Dne 10. června jsme si připomněli výročí vyhlazení Lidic a spolu s ním i našeho rodáka kněze Josefa Štemberky. Vyhlazení Čechů

se stalo za rok na to i na Ukrajině, když byla 13. 7. 1943 „omylem“ vypálena volyňská obec Český Malín namísto Ukrajinského Malína a upáleno a postříleno spolu 444 českých obyvatel. A 10. 6. 1944 obec ve Francii Oradour-sur-Glane dopadla stejně s počtem 642 obětí. Potkáváme se s násilím a brutalitou i v dnešní době, epidemiemi a neštěstím, neztrácejme naději i v noci temnot. Kristus je světlem, které svítí v temnotách našeho života, abychom neztratili správný směr, neztratili naději. Zvu vás na Bartolomějskou pouť 30. 8. v 9.30., na výstavu jirín do kostela v Mostku 28. a 29. 8. Přeji všem požehnaný čas dovolených a prosím Boha o váš šťastný návrat domů.

P. Lubomír Pilka

Hrad Pecka se konečně otevřel návštěvníkům

(pokračování z titulní strany)

Nezůstalo jen u prohlídek. V sobotu 12. června přišlo i díky zmírněným předpisům na řadu i představení šermířských skupin během akce Šermířská Pecka. Tu namísto tradičního Dobývání hradu Pecka pořádala skupina historického šermu REGO z Vrchlabí. Bylo krásně vidět, jak se lidé na otevření památek a akce na nich těší. Návštěvníků dorazilo opravdu spoustu a během celého odpoledne mohli vidět šermířská představení Mazaný Lazebník, Padesát odstínů šermu, historické tance, středověkou reklamu na šermířskou školu, souboje a bitky. Uši přítomných řádně vyzkoušeli střelci z historických zbraní, při jejich počínání se hrad občas otrásal v základech. Báječně vyšlo i počasí, takže výborná sobota.

Ve čtvrtek 18. června se během charitativní cyklotour Na kole dětem zastavil cyklistický peloton v čele s Josefem Zimovčákem. Na hradě cyklisté převzali finanční dary a taky na ně čekalo občerstvení.

Právě během víkendu – v pátek 26. června – kdy vzniká tohle číslo Listů Peckovska – se na hradě koná i akce Houby Pecka 2020. Vzhledem k tomu, že pořadatelé ze Spolku Bezdržic dlouho netušili, zda budou moci uspořádat 18. ročník festivalu hudby a divadla, nakonec zvolili jen jednodenní večerní koncert skupin Ostaš, Znouzecnost, Songs from Utopia, Démophobia a taky jedno divadelní představení Sóló pro pejska. V neděli 28. 6. pak nádvoří hradu rozezná jazzový koncert Avivando Kvartetu. Bude to první peckovské hudební zastavení v rámci Podkrkonošského hudebního léta.

Na hradě proběhlo také slavnostní rozloučení s předškoláky a předávání posledního vysvědčení deváťákům z peckovské školy.

A co nás čeká o prázdninách?

Snad toho ani letos nebude málo. Hned o červencových svátcích na hrad opět zavítá skupina historického šermu Sinister. Od soboty 4. do soboty 11. července (kromě úterý) bude bavit návštěvníky hradu svým umem. Dozvíte se třeba i to, jak se nadívá svatební kanec, jak vypadá operní šerm nebo jak to dopadlo se šperky Milady de Winter. Vše zakončí v sobotu 11. července od 22 hodin Ohňová show.

V neděli 12. července vystoupí od 19 hodin v Rytířském sále houslistka Ludmila Pavlová a violoncellista Eduard Šístek. Bude to druhý peckovský koncert festivalu Podkrkonošské hudební léto. Přijďte na hrad a „Pozvěte hudbu do vašich (d)uší.“

Ve středu 15. července přijede Kino na kolečkách. Od 21.45 se na nádvoří hradu bude promítat komedie Chlap na střídačku. Vezměte si deky, rybářské židličky a přijďte si užít film na velkém plátně. Druhé filmové promítání je v plánu ve středu 12. srpna.

Od 23. července do 1. srpna bude na hradě probíhat opět sochařské sympozium. Během toho letošního vzniknou pod rukama sochařů lavičky s figurálními motivy z cest Kryštofa Haranta. Ty pak zůstanou natrvalo v areálu hradu. Součástí sympozia bude i kulturní program a závěrečná vernisáž.

Léto zakončí na hradním nádvoří skupina historického šermu FORTIS z Hradce Králové. Jejich vystoupení doplní program Pouťové Pecky o víkendu 29.–30. srpna.

Podrobnosti o jednotlivých akcích, i těch, které v prázdninovém přehledu zatím chybí, se dozvíte z internetových stránek hradu nebo na facebooku.

Trochu neveselých čísel

Tím, že hrad musel být kvůli pandemii víc než měsíc uzavřený, chybí samozřejmě v pokladně dost peněz ze vstupného a z prodeje upomínek. Člověk by řekl, že jsou to měsíce duben a květen, kdy těch lidí na hrad stejně nechodí závratné množství, ale rozdíl mezi příjmy letošními a z minulého roku je téměř 250 000 Kč. Dobře na tom ve srovnání nebudou ani červnové příjmy, kdy velký výpadek bude hlavně kvůli tomu, že na hrad nemohly školní výlety. Snad vše doženeme o letních prázdninách.

Harantův cestopis zpátky na Pecku

Přestože na tom s výdělky hrad zatím není nijak zázračně, rádi bychom se pustili i do jedné z větších investic. Blíží se rok 2021, kdy si připomeneme 400 let od smrti Kryštofa Haranta. Bylo by skvělé, a příležitost k tomu právě i je, kdyby se podařilo vrátit zpátky na hrad originální výtisk Harantova cestopisu z roku 1608. V současné době je jeden z mála dochovaných výtisků k mání, jeho pořízení vyjde na 200 000 Kč. Pokud byste na jeho pořízení chtěli přispět, zastavte se hradě nebo obecním úřadě a určitě se s vámi rádi domluvíme.

Tak krásné léto a na viděnou na hradě.

Honza Murdych, kastelán hradu

Houby Pecka

- na hradě už po osmnácté

Konec června patří na hradě tradičně hudebnímu a divadelnímu festivalu. Letos ho Spolek Bezdrůžic pořádal už po osmnácté. Kvůli koronavirové pandemii nakonec ve zkrácené podobě, pouze na jeden večer v pátek 26.6.2020. Vystoupila jazzbaroková kapela Ostaš, se solovým projektem Demophobia jeden ze členů kapely Znouzecnost, celá punková legenda Znouzecnost a Songs from Utopia ze Švýcarska. Program doplnilo divadelní představení Sólo pro pejska Daniely Grohové.

Honza Murdych

POUŤOVÁ PECKA
 28.-30.8.2020 na náměstí na Pecce
 koncerty - divadla pro děti i dospělé - tvůrčí dílny
 staročeský řemeslný jarmark - pouťové atrakce
 stezka pivních znalců atd.
www.poutovapecka.cz

LETNÍ KINO
HRAD PECKA

CHLAP NA STRIDACKU

VE STŘEDU 15.7. OD 21:45 NA NÁDVOŘÍ HRADU PECKA

DOČEKSTVĚNÍ: POPCORN, ISLAJNKY, SLAVY, DŮMKA-STYL, LINDA, PIVO, VÍNO
 MOČNOST "PŘEKONÁVÁNÍ SLEZENY" - DEKTY APOD. S SEBOU
 KINO STEVĚNÍ HODINU PŘED PROMÍTÁNÍM - HRAJEME PO SETNĚNÍ
 V PŘÍPADĚ NEPŘÍZNIVÉ POČASY SE PROMÍTÁNÍ RUŠÍ - ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENÁ
 PODMÍNKY PROMÍTÁNÍ POUŽÍVÁJÍ AKTUELNÍM NÁŘEZENÍM A SITUACI KOLEM COVIDU 19

Na promítání české komedie Vás zve Hrad Pecka

Vstupné: 90 Kč

Královská veličenstva zakončila školní rok v MŠ

Milí spoluobčané, čtenáři Listů Peckovska, dovolte mi, abych se na této stránce zmínila o naší mateřské škole a jak to vlastně u nás bylo nebylo v poslední době. Všichni víte, že doba koronavirová zasáhla i do života naší mateřské školy, a tak to, bohužel, u nás vypadalo trochu jinak než jiný školní rok. Poslední veřejnou aktivitou, do které se děti naší MŠ zapojily, bylo Mistrovství Pecky v běhu na historických lyžích na koupališti a Peckovský masopust. Obě akce byly zdařilé a máme na ně pěkné vzpomínky. Potom nám začínaly děti v mateřské škole stonát, a tak jsme už ani nepořádaly v letošním roce Dětský karneval. A pak se to stalo. Došlo k uzavření mateřské školy kvůli šíření nákazy COVID 19. Od 16. března byla mateřská škola pro všechny děti uzavřena. Paní učitelky ale doma nezůstaly a denně chodily pilně do práce. Zpočátku jsme se zapojily do šití ochranných roušek, které jsme odevzdávaly na Městysu Pecka. A poté jsme se začaly připravovat na znovuootevření školy, vyráběly si pomůcky pro vzdělávací práci s dětmi, proběhl úklid kabinetů, skladů, obnovovala se výzdoba v prostorách školy... Došlo k výměně zatahovacích dveří, které oddělují prostor v jednotlivých třídách. Do šatny k malým dětem byly pořízeny nové šatní boxy, paní učitelky s paní kuchařkou šily nové návleky na matrace na dětská lehátka. Na WC na školní zahradě došlo k výměně dětských toalet a umývadla. Šikovná paní kuchařka-uklízečka se pustila do natírání starých židlíček, které používáme ve venkovní pergole, a teď nevíme, na jakou si sednout, protože je jedna hezčí než druhá. Děkujeme. Na školní zahradě jsme věnovaly čas vrbové prolézačce a domečku. Zaplétaly jsme nově narostlé větve, aby až se děti vrátí do školky, mohly oba přírodní prvky využívat ke svým hrám. V době, kdy děti přestaly chodit do mateřské školy, začaly jsme pro ně připravovat „domácí úkoly“. Každý týden z webových stránek mohli rodiče dětem stáhnout Úkoly kocourka Toma, kde si s dětmi mohli doma procvičovat rozličné úkoly, které by jinak plnily děti v MŠ s paními učitelkami. Velkou pochvalu mají ti rodiče a ty děti, které se pilně zapojovaly do plnění jednotlivých týdenních úkolů. Dostávaly jsme i fotografie dětí, jak některé úkoly doma vypracovávají. V měsíci květnu proběhl v mateřské škole „na dálku“ zápis dětí na nový školní rok. K zápisu se dostavilo 14 nových dětí, které od září zavítají do naší školky. Mateřská škola je na nový rok téměř na 100 % naplněna.

A pak se to zase stalo. Situace s koronavirem se začala pomalu uklidňovat a my jsme mohly mateřskou školu otevřít. Některé děti však do MŠ nenastoupily, ale větší část dětí do MŠ přišla. Za zvýšených hygienických podmínek začal probíhat téměř normální život v MŠ. Většinu akcí a většinu času jsme s dětmi trávily na školní zahradě. Všechny ostatní aktivity, které jsme dělaly v jiných letech nad rámec své vlastní pedagogické práce, se ovšem nekonaly. Ať to byla pěvecká vystoupení, sportovní olympiáda MŠ Novopacka, výlet, výlet předškoláků na hory, plavecký výcvik dětí, divadelní představení... Vše bylo zrušeno. Ve čtvrtek 18. června se děti zúčastnily 11. ročníku Cyklotour 2020 – Na kole dětem. S paními učitelkami, připravenými mávátka a hlasitým povzbuzováním vítaly u hradu Pecka cyklistickou výpravu pod vedením známého cyklisty pana Josefa Zimovčáka. Po krátké přestávce na hradě se vydali cyklisté do dalších měst našeho kraje.

Poslední aktivitou, kterou každoročně pro předškolní děti děláme, je závěrečné rozloučení s předškoláky. Dlouho jsme nevěděly, zda k němu vůbec dojde, ale tajně jsme doufaly, že ho budeme moci pro děti uspořádat. A povedlo se. V pondělí 22. 6. jsme se na peckovském hradě rozloučily s 15 předškoláky, kteří od září 2020 nastoupí do základní školy. A protože rozloučení bylo na hradě, i naši budoucí školáci se proměnili v královská veličenstva a vše proběhlo v historiko-pohádkovém duchu. Děti si během týdne s paními učitelkami připravily pro rodiče a hosty slavnostního rozloučení pěkný program a vše zvládly na 100 %. Odměnou jim za to byla nečekaná návštěva hradní Bílé paní, která se výjimečně objevila v denní dobu. Děti byly překvapené a na malou chvíli docela ztratily řeč. Poté došlo ke slavnostnímu pasování dětí na budoucí „učence“, objevení a odkrytí hradního pokladu a rozdání dárek pro vzpomínku na mateřskou školu. Všem budoucím školákům i jejich rodičům přejeme hodně úspěchů ve škole.

Milí čtenáři, dovolte mi, abych závěrem poděkovala všem svým spolupracovnicím za veškerou práci ve školním roce. Přeji jim, dětem i rodičům dětí hezké prázdniny, příjemně strávenou dovolenou, hodně sluníčka, hodně odpočinku a těším se se všemi na konci měsíce srpna na shledanou.

*Za mateřskou školu
Jana Murdychová, vedoucí učitelka MŠ*

Pohádková Pecka

Infocentrum u kostela v Pecce vás zve na výstavu, která je uspořádána podle Pohádek dědečka Aloise z Pecky autorky Nadi Hamanové

Pohádková Pecka návštěvníkům nabízí:

zajímavé spojení pohádek a řemesel na Pecce, výstavu starých fotografií, starožitných předmětů, ale i možnost nahlédnout do pohádkových koutků s loutkami Marie Lošťákové. Při prohlídce výstavy budou návštěvníci seznámeni se všemi zajímavostmi, které Pecka v dřívějších dobách nabízela. K vidění jsou historické stavby, řemeslnické dílny, ale i postavy důležitých osobností, které dříve v městečku žily. Součástí je i vzpomínková expozice zaměřená na posledního lidického faráře P. J. Štemberku.

Záměrem majitelky je připomenout, jak se dříve v městečku žilo a jaké prostředky obživy zde byly.

Otevřeno:

úterý, čtvrtek a pátek–neděle

od 10 do 12 hodin a od 13 do 16 hodin

Nabízíme doprovodný program pro skupiny, školkové a školní výlety, tábory:

**Pro skupiny možnost objednání na tel.: 775 657 106
nebo e-mail: pohadkovapecka@centrum.cz**

- přečtení jedné z pohádek autorkou knihy
- komentovaná prohlídka celé výstavy
- hledání pokladu na Vílím paloučku pod hradem Pecka
- možnost pro děti aktivně se zapojit do pohádkového příběhu
- návštěva nádvoří hradu Pecka

Máme pro vás k dispozici i zázemí, kde si můžete odpočinout a občerstvit se z vlastních zásob.

Těší se na vás Naďa Hamanová

Pecka je součástí pohádkového království Václava Vydry.

Roborojení

Náš nejnovější projekt

Cílem našeho projektu je pokračovat v modernizaci vybavení naší školy a tím i samotné výuky podle posledních trendů. Dlouhodobě se snažíme motivovat žáky k zájmu o techniku a v budoucnu o technické obory. Nyní chceme rozšířit jejich zájmy i o programování.

Stále udržujeme práci ve školní dílně jako součást vzdělávací oblasti člověk a svět práce. Před lety jsme školní dílnu zcela zrekonstruovali. Průběžně ji modernizujeme a doplňujeme novější vybavení. V poslední době to je robotické rameno (pořízené z dotace KHK), 3D tiskárnu, KITTy obráběcích strojů. Dále jsme zmodernizovali opakovaně vybavení učebny informatiky.

Součástí ŠVP je i volitelný předmět technická praktika v 7.–9. ročníku. Dále jsou součástí ŠVP povinný předmět informatika v 5.–7. ročníku a volitelný předmět informační technologie v 8. a 9. ročníku. Při exkurzích a dnech otevřených dveří na středních školách se žáci setkávají se základy robotiky. Toto seznámení jim chceme umožnit už na základní škole, tím je motivovat pro technické obory a poskytnout jim moderní vstupní znalosti a dovednosti.

Naše koncepce polytechnického vzdělávání navazuje na koncepci polytechnické výchovy v MŠ Pecka. Kromě běžných dovedností seznamují paní učitelky děti se základy programování pomocí Bee-botů.

Na tuto aktivitu chceme navázat prací s ozoboty-evo a mindstormy v hodinách informatiky a informačních technologií.

A jak to bude vypadat?

Nejdříve nakoupíme plánované vybavení a půjdeme se podívat do MŠ na to, co s roboty umí mrňata. Na podzim přijde na řadu přehlídka robotů dětí – Máme doma robota, kterou zmapujeme, co děti o robotech vědí. Přes zimu nás čeká práce s ozoboty a mindstormy. Na jaře vypukne Den robotů – představení celé školy a MŠ, okolním ZŠ a veřejnosti. Na Den robotů naváže soutěž ozobotů o ceny, tým ozobot+ programátor (i pro okolní ZŠ). Pak nás už čeká jen papírování – začlenění tematiky do ŠVP, umístění nahrávky práce s ozoboty a mindstormy na web školy a uzavření a vyúčtování projektu.

Hlavně nás ale čeká spousta legrace a nových dovedností.

Alena Müllerová

Budoucnost našich deváťáků

Ani v průběhu distanční výuky se nezměnilo to, že žáci devátého ročníku konali přijímací zkoušky. Na všech školách, kam se hlásili, to byla zkouška jednotná. Vzhledem k situaci měli žáci k dispozici pouze jeden termín, nikoli dva jako obvykle. Zároveň mezi nimi panovala nejistota ohledně přípravy ke zkouškám a celého průběhu přijímacího řízení.

Naše škola využila možnosti začít s přípravou žáků od 11. května. Nevolili jsme přípravu jenom dva nebo tři dny v týdnu, ale po rozsáhlé diskuzi jsme pro žáky připravili každý den pětihodinovou výuku: 3 hodiny přípravy z matematiky nebo českého jazyka, které jsme doplnili 2 hodinami cizích jazyků a naukových předmětů. Odpoledne pak už neměli žádné další úkoly distanční výuky.

Někteří žáci se během distanční výuky změnili v noční živočichy a na ranní vstávání a cestu do školy si museli znovu zvykat.

Tento systém a to, že ho žáci pochopili, přinesl své ovoce. S výjimkou jednoho žáka (od úspěchu ho dělil jeden bod v rámci kritérií SŠ a situace je úspěšně řešena) všichni u přijímacích zkoušek uspěli, byli přijati a většina z nich si ještě vybírala, na kterou ze škol půjde. Spadl jim kámen ze srdce a zcela nefalšovaně jásali.

A my jim můžeme teď jenom popřát hodně štěstí na cestě dál.

Alena Müllerová

Naše škola pořád žije

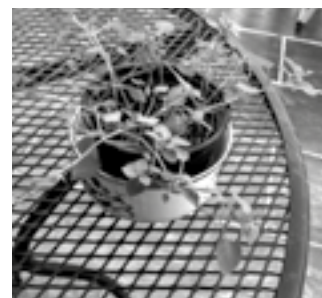
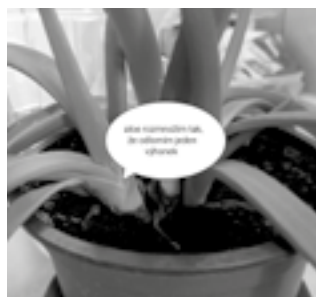
Na jarní měsíce jsme měli spoustu plánů a projektů, které jsme chtěli společně realizovat. Bohužel do plánů zasáhl mrňavý drzý hajzlík, který není ani pořádně vidět – Covid-19. Ale my se nedáme a takováhle verbež si na nás nepřijde.

Výuka dětí přešla na distanční formu. Rodičům a dětem přibyla práce doma, nám učitelům práce s počítačem a papírování. Většina rodin má náš veliký obdiv, jak práci zvládá. My učitelé totiž víme, co to obnáší. Nám učitelům zase neskutečně chybí přímá vazba s dětmi, přímé reakce, pohled, odpověď, ale i prosté pobíhání a povykování po chodbách. To nenahradí žádné technologie.

Naše děti jsou ale moc šikovné a kromě úkolů z češtiny, matematiky, jazyků a naukových předmětů zvládají i úkoly v pracovních činnostech. A právě tady jsme začali bojovat proti viru – děti vytvářely prostředky na obranu proti viru. Pustily se i do zahradičení a výroby modelů. A právě část jejich výtvarů vám tady a teď chceme ukázat alespoň na fotkách.

A všichni se těšíme, až se v pohodě a ve zdraví zase uvidíme.

Alena Müllerová

Tipy na letní čtení

Víme, že vybrat si knihu na dovolenou bývá pro někoho oříšek. Proto jsme pro vás připravili 10 knih z různých žánrů, které vám mohou dělat společnost na dovolené. Nechte se inspirovat:

Halina PAWLOWSKÁ

Takhle jsem si to teda nepředstavovala

Praha: Motto, 2019

– Kniha představuje humorně laděné povídky známé autorky humoristické literatury, jež se tentokrát věnuje problémům s bydlením. V knize obsahující čtyřicet jedna povídek se autorka zaměřila na problematiku bydlení a vše s tím spojené. Humornou formou líčí nejen koupi domu, ale popisuje zde i problémy s rekonstrukcí, podivným architektem a ještě podivnějším vedoucím stavby. Zároveň poukazuje i na to, že rekonstrukci nic nekončí, kdykoliv se může něco rozbít nebo pokazit. A pokud vám klid na duši nezničí starost o dům, tak rodina se o to postará určitě.

Alex MICHAELIDES

Mlčící pacientka

Praha: Motto, 2020

– Thriller britského autora s kyperskými kořeny. Psychoterapeut se snaží odhalit tajemství dávné vraždy, které je skryto v autoportrétu mlčící ženy. Slavná malířka Alicia Berensonová měla idylické manželství. A pak jednoho dne svého muže zastřelila. Do záhadného případu nemá kdo vnést světlo, protože Alicia od vraždy už šest let nepromluvila ani slovo. Její mlčení chce prolomit psychoterapeut Theo Faber, pro kterého se na první pohled neologická vražda stane posedlostí. Řešení se možná skrývá v jednom z Aliciiniých obrazů.

Carl HIAASEN

Hebká kůže

Plzeň: Mustang, 1998

– Lehce bláznivý román, zaplněný spoustou postav a bizarních postavíček, dokládá autorovu znalost místních poměrů a jeho schopnost orientace v drobných skandálech. Jedná se o vtipný, skoro detektivní román z Floridy, kde bývalý vyšetřovatel pátrá po osudu pacientky neschopného plastického chirurga. Budete se bavit od začátku až do konce.

WALDEN, Laura

Nefritové slzy

Frýdek-Místek: Alpress, 2019

– Populární německá autorka bestsellerových románů pro ženy rozvíjí příběh rodiny Parkeřů, ve kterém hraje osudovou roli jistý vzácný zelený kámen, mající až magickou moc. Zelený kámen s bohatou historií ovlivňuje i v současnosti život designérky Mily Parkerové, jejíž šperky dosáhly věhlasu i za hranicemi jejího rodného Nového Zélandu. Ve chvíli, kdy se Mile dostane do rukou podivný vzácný amulet, pocítí okamžitě, že jeho zvláštní síla, která sehrála tragickou úlohu v životních příbězích jejích předků, ovlivní i její životní cestu.

Håkan NESSER

Sít

Brno: MOBA, 2012

– Kriminální příběh švédského autora je prvním románem ze série přivádějící na scénu svérázného komisaře Van Veeterena. Středoškolský profesor Janek Mitter se jednoho rána probudí s příšernou kocovinou a ztrátou paměti. V koupelně nachází ve vaně svou manželku zavražděnou, ale kromě toho, že předchozí večer s manželkou ve velkém popíjeli, není schopen si na nic jiného vzpomenout. Mitter je zatčen, obviněn z vraždy a odsouzen. Případu se však ujímá elitní a velmi svérázný komisař Van Veeteren, který postupně proniká do temné sítě vztahů jednotlivých protagonistů. Vyšetřování pak nabírá další směr, když dojde k nečekané druhé vraždě.

Sandra BROWN

Kouřová clona

Praha: Ikar, 2019

– Detektivní román s romantickou zápletkou se týká záhadné smrti policejního důstojníka a pět let starého případu požáru. Televizní reportérka Britt se ráno probudí vedle pohledného a slavného policisty Jaye. Trapný pocit z toho, že si nevzpomíná, jak k jejich sblížení došlo, vystřídá mnohem závažnější problém – Jay je totiž mrtvý. Nedlouho nato je pak Britt unesena. Klíč k nevysvětlitelným událostem leží v případě požáru policejní stanice, k němuž došlo před pěti lety. Tehdy si Jay vysloužil pověst hrdiny a Brittin únosce byl hasičem, pověřeným zjistit příčiny požáru. Následkem nespravedlivého obvinění ale o svou práci přišel a od těch dob se snaží očistit svou pověst. Spolu s Britt se teď pokusí odhalit okolnosti tehdejšího případu a získat naději na nový život, možná i po boku půvabné reportérky.

Megan GOLDIN

Úniková hra

Praha: Mladá fronta, 2020

– Psychologický thriller z velmi dravého prostředí amerických bankéřů, ve kterém jde nejen o peníze, ale i o život. Čtyři velmi ambiciózní investiční bankéři dostanou pozvánku na teambuildingovou akci, na které se ukáže, že jde o tzv. únikovou hru. Tři muži a jedna žena začnou pod tlakem odhalovat své charaktery, které ještě před nepatrným okamžikem maskovalo chladné a vykalkulované „slušné“ chování.

Ladislav ZIBURA

Už nikdy pěšky po Arménii a Gruzii

Brno: BizBooks, 2017

– Mladý poutník se vydá pěšky probádat Kavkaz. Očekává nenáročný výlet, situace se mu ale brzy vymkne z nohou. Ladislav Zibura se vydává do těch nejzapadlejších vesnic, aby mohl poslouchat příběhy místních a načerpat něco z jejich moudrosti. Alkohol teče proudem a mladý dobrodruh důvěrně poznává kulturu plnou pohostinnosti, rozhodných slov a sovětské nostalgie. Své zážitky z kavkazského putování Zibura líčí s tradičním humorem a sebeironií, pro které ho čtenáři nenávidí a milují.

Daniela KROLUPPEROVÁ

Taje olivového háje

Praha: Portál, 2018

– Poetický příběh z voňavého kraje Provence o vilách, bylinkách i lidech doprovází stejně poetické ilustrace. Malou vilu odnese vítr mistrál z hor do zahrady opuštěného domu na pobřeží Provence. Víla se o zahradu začne starat a na nový domov si postupně zvykne. Seznámí se i s vilou žijící ve vesnické kavárně, takže už není sama. Na popud místního faráře se víly rozhodnou udělat dobrý skutek: najít majitele brýlí, jež leží zapomenuté v altánu za domem. Brýle patří zvláštnímu mladíkovi jménem Benedikt, který sepisuje jména větrů a věří, že na světě existuje strom vyšší než sto metrů. Nakonec se za ním vypraví po moři až na jiný světadíl. Pro mladší školní věk.

Guy BASS

Záplatač

V Praze: Albatros, 2012

– První díl řady legračních i ponurých příběhů o Záplatačovi, postavě podobné člověku, sešité z různých kousků a zbytků. Pro děti kolem 10 let.

Upozornění pro čtenáře: Knihy zapůjčené v červnu a červenci Vám automaticky prodloužíme do září. Přejeme všem uživatelům krásné a slunné prázdniny.

Pozvánka do knihovny**Otevíráme kurzy anglického jazyka**

V září opět rozjíždíme v knihovně angličtinu pro začátečníky i pro pokročilé a přibíráme nové zájemce. Cena: 100 Kč/hod. S naší učitelkou vás bude výuka angličtiny určitě bavit! V knihovně vám navíc při každé lekci připravíme kávu nebo čaj. Nebojte se učení cizího jazyka, studium může být úspěšné v každém věku. Nikdy není pozdě se začít učit. Termín a čas zveřejníme na webových stránkách www.pecka.knihovna.cz a na vývěskách knihovny.

Prázdninová výpůjční doba v knihovně Kryštofa Haranta:

út a pá: 9–11 a 12–16 hodin

čt: zavřeno

Pobočka Vidonice: zavřeno

Změna platí od 1. 7. do 31. 8.

Dvoustránku připravila Lenka Knapová

Historické epidemie

– Nad kronikami městečka Pecka

Tak nás ten koronavirus pořádně zaskočil a je úplně jasné, že rok 2020 se stane výrazným mezníkem v našich dějinách. Stejně jako všechny náročné události v minulosti. A že jich nebylo málo! Zajímá vás, jakým zkouškám čelili naši předkové?

Kronika městečka Pecky je ve formátu větší A3, je krásně vázaná v kůži a má víc než 1 200 stran. Z toho už skoro 1 000 je popsanych. Soustavně se píše od roku 1918, ale najdeme v ní i pár o něco starších zápisů. Dá se tedy říct, že celé dynamické dvacáté století v ní máme jako na dlani.

Když se ohlédneme, tak pandemie podobná dnešnímu koronaviru zachvátila svět včetně naší republiky během 20. století několikrát.

V roce 1968 to byla takzvaná hongkongská chřipka, roce 1957 chřipka asijská, v roce 1918 mohutná pandemie španělské chřipky, které celosvětově podlehl 50–100 milionů lidí. V kronice městečka Pecky je však těmto zdravotním krizím věnováno jen minimálně místa. O asijské ani honkongské chřipce se tehdejší kronikáři nezmiňují vůbec, španělské chřipce je v letech 1918–1920 v převážně jásavých zápisech z prvních let svobodné republiky věnován jen kratičký odstavec:

„Staré zápisy vypráví o zhoubných nemocech, které vždycky po válce řádily a jimž mnoho lidí padlo za oběť. Po této, snad největší válce, díky pokročilosti vědy lékařské nestalo se tak. Nemoci úplně přece však občanstvo uchráněno nebylo. Vypukla zde silná chřipka na niž mnoho lidí v městečku i okolí zemřelo. Nazvána byla španělskou chřipkou...“

Připomínky předchozích epidemií ale máme v městečku dodnes. Morový sloup na náměstí byl postaven v roce 1720 zřejmě coby poděkování za skonče-

ní poslední morové epidemie v českých zemích v letech 1711 až 1715. Jako prosbu za ochranu v těžkých letech zase v roce 1772 na zakázku tehdejšího faráře Joannese Dontha vytvořil řezbářský a kamenický mistr Josef Lederer křížovou cestu u kostela. Začátkem 70. let 18. století totiž Pecku postihla vlna zkoušek doslova apokalyptických rozměrů. Jen v kritickém roce 1772 v městečku zemřelo 42 mužů a 40 žen, což je víc než pětinasobek průměrné roční úmrtnosti v městečku.

Podrobný zápis nacházíme v peckovské farní kronice:

R. 1771, 1772 a 1773 veliká neúroda, hlad a mor. Následkem neúrody byla drahota, takže chudý lid od jara do žní lebedou, kopřivami a jinou zelinou své živobytí zachovával, od té stravy nohy opuchly i mnozí umírali.

Housenky

Ku konci května r. 1771 udělala se tak veliká mlha a z té mlhy se pavučiny na stromoví navěsily a z toho po několika dnech veliké množství housenek se vylihlo, jakoby s oblaků byly spadly. Ačkoliv lidé dost bránili, nic platno nebylo, nýbrž to krásně kvetoucí stromoví zcela sežráno, takže ani trní neobstálo, vše zkázu vzalo; a když housenky vše byly pohubily, do širých polí do hrachu zalezly, až pak povstaly dešti a přivaly poněkud zmoženy byly.

Na den sv. Antonína r. 1771 přišla totiž veliká bouře a krupobití, čímž ozimní osení a hrachy místem jsou zničeny.

Mokra

Pro veliká mokra zdrželo se jarní setí i ve kraji až do sv. Jana Křtitele, a později, když žádných časů nebylo, lidé nedočkaví nedozralé obilí sklízeli, hrachy i s hrachovinami trhali, vařili neb i syrové jedli, žitné a pšeničné klasy řezali a vařené jedli. Při tom takové krádeže povstaly, že hladem jeden druhému co mohl ukradl.

Následkem toho mokra se tolik steklice mezi jarým obilím urodilo, že ji nebylo možno vykliditi, poněvadž lidé ovsy tak jako pšenici mleli, musili s obilím i steklici zemleti a když jedli, tak se třáslí jakoby zimnici měli, malé děti nasativše se takto umíraly, i velcí mřeli. V měsíci únoru r. 1772 počal zuřiti mor. Lidé mdlobou ani choditi nemohli a napořád mřeli. V měsíci máji lidé počali ještě více stonati a mřít.

Žně v r. 1772 konečně učinily tomu konec; byly velmi vydatné a úroda hojná. V měsíci srpnu 1773 počal pád dobytčí, čímž zahynulo mnoho kusů dobytka hovězího.

(Steklice je lidový název pro jílek mámivý, lipnicovitou, smrtelně jedovatou travinu.)

Rokům 1771, 1772 a 1773, tzv. hladovým létům, padlo za obět zhruba 10 % tehdejší populace městečka Pecky, podobně tak v celých českých zemích, kde hladomor doprovázený epidemiemi, zejména chole-ry, zapříčinil smrt 250 tisíc lidí. Přímoú odezvou na tuto těžkou krizi byly selské bouře v roce 1775 s ohniskem v Podkrkonoší. Rebelové přitáhli i na Pecku – na zámku převrátili dřevěného osla, na kterém byli trestáni poddaní, rozbili nábytek, v kanceláři vyházeli úřední papíry, zbili písaře a odtáhli směrem na Novou Paku a dál.

Povstání bylo brzy poraženo. Dodnes se říká: Dopadli jako sedláci u Chlumce! Neúspěšné ale bylo pouze z krátkodobého hlediska. Z toho dlouhodobého vedlo k mnoha podstatným změnám: už v roce 1775 Marie Terezie vydala Robotní patent, který upravoval povinnosti lidí vůči vrchnosti, a o několik let později Josef II. zrušil nevolnictví...

Nespokojenost prostě hýbe světem! V minulosti i dnes!

Věra Kociánová

Nejšťastnější lidi na světě

Lidově se jim říkalo holky Fejfarovy. Jak jsem pořád slyšel Fejfarovy holky, holky Fejfarovy, tak jsem si myslel, že sou to náky holky, a když sem se pak s nima poznal, tak vono takový dvě babičky! Byly to sestry. První se menovala Loušmanová, byla provdaná za Loušmana, ale rodem byla Fejfarová. Ta druhá byla Františka Fejfarová.

Vobejvaly takovej domeček, takovej sklopeček, měly tam chliveček pro kozu, jednu vobytnou místnost a nákou komůrku, jak to bejvá, a na zahrádce tam měly sklípek na brambory, pak měly dvě kozičky a náky slepice. V zimě se živily kalcovinou a v létě podělkováním, chodily pomahat a lidi jim za to zase pomohli na poli, zvorat, voni měly vobecní kousek. Na ten vobecní kousek si vozily hnůj na trakaři a sely si prauda jen tech pár bramboru. Tehdá ve válce byl přiděl petroleje litr na měsíc, a když se s ním mělo vyjit, to aby se na něj chodil koukat! Holky měly takovou lampičku a při tom kalcovaly. Za dlouhejch zimních večeru při tom tolik neseděly – to buď kalcovat nebo jít spát.

V Pecce na náměstí byl takovej roháček a v něm byli dycky na prázdninách pan profesor biologie Bouček a jeho manželka. No a von se nák dověděl, že sbírám kameny, tak přišel a nastala z toho velká známost. Pak mně jednou říká: „Poslyšte, a nemáte tady nákou

zvlášnost?“ A já se mu zmínil vo těchhle holkách Fejfarovejch: „Jó pane profesore, to máme,“ a teď sem mu vyprávěl a říkám: „A vite, že jim nesou slepice v posteli?“ Pan profesor hned na to: „Poslyšte, todle já vám nevěřim, to nám musite vokázat! A já je chci poznat, ty babičky!“ Tak jsme šli se podvat na holky Fejfarovy.

Přišli sme k baráčku, vyběhla Františka: „Bóžinku, hospodářičku, kohopak nám to vedete?“

„Jó, Františko, todle je pan profesor Bouček z Prahy a todle jeho pani.“

„Pan profesor, óóó, tak pote dál!“

No pan profesor se musel hodně sehnout, protože tak to bejvá u těch baráku – vysokej práh a nízkej vchod, takže když se nedal pozor, člověk se bouch eště do hlavy. Přišli sme tam a pruni co bylo, že se podíval na kamna, protože vode mě slyšel, že dělaj takový exkluziuni sejkory. Ty plotny totiž byly vod sebe vzdálený, byla mezi nima centimetr štára, kudy byly vidět plameny a ty šly na tu plotnu. Holky tam plácly

těsto a vono se smažilo, dokud ho plamen nevo-cmrndnul, pak to vob-rátily a placky byly na vobouch stranách uze-ný. Tak dály Fejfarovy holky sejkory.

„Ták, pane profesór, sedněte si u nás. Jé po-čkejte, tadle židle má jen tři nohy, na tu ne-sedejte. Hodiny? No jo, nejdou dobře, nejdou, vona nám padá ručička...“

Tak ten rozhovor šel a najednou ve vokýnku ťuky, ťuk: „Anna, Anna, slyšíš? Slepíčka!“

Anna voduřela špehyrku – takový malý vokynko, co bysme prostrčili hlavu – a babička Františka už sy-pala drobečky, slepička hup přes postel na stul a zo-bala ty drobečky. A babičky ji pořád hladily, a když to měla slepička sezobaný, tak Anna už zdvíhala peřinu a hop, slepička přistála. A za malou chvíli – kokodák! A už to šlo! Pan profesor popad manželku a „Boženko, Boženko, koukej, koukej!“ To bylo radosti, až to těm babičkám bylo asi diuný.

Když pan profesor viděl ten jejich blahobyt, tak jim tam nechal stokorunu a každé rok jim další stokorunu posílal k Vánocum.

V padesátech letech se tady držely hlídky, dvojice musela hlídat vesnici, zkrátka aby byla bezpečnost. Jeden večer vyšla hlídka na mě, bylo to vo senách, ale taková studená noc, já byl utahaněj, před sebou hlídku až do rána, a vidim, u holek Fejfarovejch maj seno, ach jémine, to je velký štěstí, do sena se zavrtám a pě-kně budu vyčuhovat ven, žejo, budu ušecho vidět po náusi a bude mně v tom seně teplo. Chvilku sem tam byl zahrabanej a poslouchám, pro pána, slyším pořád ňáký brumlání. Kde jen to hovořej, je to nahoře, je to dóle? Až sem zjistil, že je to u tý světničce. Pro pána, už je k dvanáctý hodině, co si tam pořád přemílaj, ne-svítěj, sou po tmě? Tak mně zjedavost nedala a já po-slouchal:

„...Eště za pana Noska, von nám vyvez hnůj...“

„Jo jo, za pana Noska – Otče náš, jenž jsi na nebe-sích, posvět se...“

A teď se to táhlo, já z toho byl celej pryč. Když se domodlili, myslíte, že přestaly?

„Počkej, Anna, ještě za pana Tichánka! Otče náš...“

A tak se modlily postupně za ušecho, a když se lidi takhle někdy v hovoru zmínili, co všechno pro holky Fejfarovy událi zadarmo, tak sem jim dycky říkal: Jó vážení, to nebylo zadarmo! Voni se za vás místo spaní modlej, věřite?

Holky Fejfarovy ne-měly jen tu kalcovinu a podělký – byly taky vobecni doručovatelky. Babička Františka takle jednou přišla a chlubila se: „Hospodářičku, my sme četly noviny!“

„Ale bůžičku, vy si vodebíráte noviny?“

„Né, to né. My sme tudle jely s chnojem na trakaři a najednou vítr

nes papír. Tak sme ho chytly a voni to byly noviny, tak sme četly noviny!“

Jeden rok se babička Františka dostala do nemoc-nice na Paka – vona byla takovej věchýtek, lehká jako pírkó, všechny lidi říkali, že už se nevrátí... Ale asi za pět dní byla babička Františka zpátky a zas čupity sem, čupity tam.

Říkám jí: „Babičko, japa ste se tam měla?“

„Ále vopraudu pěkně, jako na kraj v nebi, jako na kraj v nebi...“

Než ji pustili, prej za ni přišel primař a ptal se: „Po-slouchejte, babičko Františko, copak takle doma vaři-te?“

„To já nevařim, pane primař, to vaří Anna!“

„A co Anna vaří?“

„No v pondělí dělá třeba jabkovou poliuku.“

„A jak se dělá jabková poliuka?“

„No to se rozstrouhaj jabka a přidaj se tři vžice mouky, teď se to povaří, přidá se drobek soli, čtvrt hodinky se to vaří a je jabková poliuka. No a když sou brusinky, tak zas vaří brusinkovou.“

„A jak ta se vaří?“

„No asi čtyry vžice brusinek a zas tři vžice mouky a to se povaří.“

„No to se pak nemůžu divit, že ste jako chroust!“ smál se primař.

A přitom ty babičky nenařikaly, na nic si nestěžo-valy, na nikom nic nežádaly, nic nechtěly. Jo s těma sme si užili! A pan profesor Bouček vo nich prohlásil, že sou to nejšťastnější lidi na světě – a von procestoval kus světa!

V roce 1996 zaznamenala Věra Kociánová

Poslechnout si vyprávění skvělého vypravěče a vý-jimečného člověka Františka Plecháče (1909–2002) ze Staňkova (jinak rodáka z Bukoviny) jsem měla to po-těšení v roce 1996. S jeho svolením jsem si vyprávění směla zaznamenat a použít ho dále, krom jiného i pro studijní účely při psaní práce o stavu podkrkonošské-ho nářečí na Peckovsku.

Sbírání poštovních známek je stále zajímavé

Sbírání poštovních známek a cenin není ani v současnosti opomíjeným či zapomenutým sběratelským koníčkem.

Poštovní známka i v dnešní době využívání možností daných prudkým rozvojem elektroniky a IT technologií je věc stále nezbytná v běžném poštovním styku, mající svou bohatou celosvětově respektovanou historii. Toto malé, z většiny výtvarné grafické dílo za dobu své existence zaujalo mnohé sběratelské srdce. Ti, kteří jejímu kouzlu podléhali často již ve svém raném mládí, si je poté nesli do svého pozdního věku. Současní filatelisté si tuto sběratelskou vášeň taktéž uchovávají a tvoří rozsáhlé sbírky. Poštovní známka vždy upoutávala a dosud své sběratele okouzlují nejen svou vizuální stránkou, barevností, zpracováním, ale i námětem, jeho mnohačetnou různorodostí. Připomíná nejen mnohé historické události, ale i zachycuje současnost. Připomíná význačné osobnosti, širokou škálu přírodních témat, velký záběr technických směrů, seznamuje s výtvarnými díly různých uměleckých zaměření, přináší mnohá poznání.

To vše ve svém úhrnu podněcuje zájem sběratelů. Bohaté sbírky mnohačetného tematického zaměření přinášející nejen radost, zábavu, ale zároveň velkou měrou i poučení, posílení všeobecných znalostí. Mezi filatelisty se uskutečňují výměny sběratelského materiálu, nezřídka i na mezinárodní úrovni.

Na tvorbě poštovních známek se podílela a stále podílí celá řada významných výtvarných umělců, grafiků a rytců. Byly mezi nimi i osobnosti nepochybně s Novou Pakou. Lze jmenovat např. akad. malíře a grafika prof. Karla Štiku, akad. malíře a grafika prof. Cyrila Boudu, graf. Annu Podzemnou roz. Suchardovou, akad. sochaře prof. Stanislava Suchardu.

V Nové Pace se několik sběratelů poštovních známek a cenin začalo scházet s cílem jejich výměny a předávání si praktických sběratelských zkušeností.

A tak na základě povolení Zemského úřadu v Praze ze dne 11. listopadu 1936 byl ustaven Klub filatelistů v Nové Pace. Od té doby klub prošel historickým vývojem a má za sebou bohatou aktivní činnost.

Členství v Klubu českých filatelistů (KČF) přináší pro jednotlivce možnost seznamování se s ostatními příznivci poštovní známky, snadnější získávání informací z oboru a předávání si zkušeností. Člen klubu má dle svého zájmu zajištěné získávání všech vydávaných českých, popřípadě slovenských novinek známkové tvorby.

Konají se pravidelné měsíční schůzky výboru klubu, a to v učebně č. 1 Střední školy gastronomie a služeb (SŠGaS) na Masarykově náměstí v Nové Pace, kterých se může zúčastnit kterýkoliv člen i nečlen klubu zajímající se o poštovní známky a s tím související témata.

Tradici novopackého klubu filatelistů je pravidelné konání sběratelských burz. Na nich lze nakupovat či prodávat poštovní známky, filatelistické potřeby, pohledy, mince a bankovky. Burzy v Nové Pace se konají vždy první neděli v měsíci, kromě ledna, od 7.30 do 11 hodin, jako v předchozích letech i letos v malém sálu v P-centrum Militký.

Klub filatelistů v Nové Pace má v současnosti 34 členů. Koho filatelie a vše, co s ní souvisí, zajímá, kdo sbírá poštovní známky, třeba jen určité tematické zaměření, nebo chce se sbíráním začít, může přijít na burzu nebo na schůzi a dozvědět se bližší informace. Každý je vítán, na věku nezáleží.

Klub má svou vývěsní skříňku umístěnou v podloubí na Masarykově náměstí v Nové Pace, kde jsou veřejnosti sdělovány informace o klubu, o časech konání schůzek, burz a novinkách.

Petr Pavel, KČF Nová Paka

Jubilující sraz vozů značky Škoda na Pecce

Již po dvacáté připravil Fan Club Škoda Vysoké Mýto a Hradec Králové sraz vozů Škoda v krásném areálu Kempu Pecka. Přestože byly velké obavy, zda se sraz díky vládním opatřením vůbec uskuteční, vše dobře dopadlo a v sobotu 13. června se sjelo v dopoledních hodinách více jak osmdesát historických vozů Škoda nejrůznějších typů. I díky příjezdu dalších veteránů nezávisle na tomto setkání převládaly staré felicie a stále více oblíbená „erka“. Nechyběly ani octávie, spartaky, vozy řad Š 1000 MB – 110 i novější 105 – 130.

Zájemci se mohli zúčastnit jízdy zručnosti, obhacené o poznávání předmětů schovaných v sáčku, a výměny kola. Exhibici se závodním vozem předvedl jako „darek“ k jubileu špičkový závodník Petr Šimurda. Byly připraveny i soutěže pro děti. Po obědě následovala tradiční spanilá jízda na trase Pecka – Bělá

u Pecky – Lázně Bělohrad – Tetín – Vřesník – Pecka. Sraz byl oficiálně zakončen vyhlášením nejšikovnějších řidičů a řidiček, nejstarších a nejhezčích vozů.

Jubilejní dvacátý sraz se, podpořený příjemným letním počasím, vydařil. Poděkování za povedenou akci patří jak pořadatelům z Fan Clubu Škoda, tak i Kempu Pecka za skvělé zázemí.

Text a foto: Pavel Vydra

Semtínská lípa spatřena poprvé a naposled

Ráno jsem se probudila do sobotního slunečního dne, bylo 27. května 2000. Vešla jsem ven před dům a můj táta přidělal na auto cyklistická kola. Vyjeli jsme si i s mamkou do Sobotky. V Sobotce jsme zaparkovali auto a vyrazili na kole na hrad Kost.

První zastávka byla u Semtínské lípy. Bylo to opravdu úžasné, nikdy předtím jsem neviděla tak obrovský a skoro 300 let starý strom. Mamka mě poučila, že je lípa vysoká 35 metrů a její obvod 800 cm. Dotkla jsem se kmenu lípy a zadívala se do rozkvetlé košaté koruny stromu. Zatočila se mi z toho hlava... To je fantastický.

Troufám si tvrdit, že tu třeba pod lípou mohl přenocovat Karel Hynek Mácha, nebo si tu knížata dělávala piknik. Prý sem rád chodíval i Fráňa Šrámek. Těšila jsem se, že při zpáteční cestě si můžu znova vychutnat tenhle jedinečný strom.

Když jsme příjížděli na hrad Kost, přestal mi ukazovat tachometr na kole. Tak jsme slezli z kola a šli se nasvačit. Náhle můj táta prudce vstal a doslova se vrhnul na projíždějícího cyklistu. Cyklista zastavil. Táta se ho chtěl jen zeptat, jestli by nám neporadil vyřešit problém s tachometrem. Závalu jsem vyřešili a pokračovali dál na Plákanek.

Kochali jsme se přírodou, natrhali jsme si do pytlíku u cesty sladké třešně a bylo nám fajn. Náhle se zvedl silný vítr a začalo pršet. Po pár kilometrech jsme se schovali do stodoly, kde měl zdejší statkář zaparkovaný traktor. Ještě že už jsme byli v bezpečí. Začala bouřka a lilo jako z konve. Ve stodole jsme měli dlouhou chví-

li, tak jsme jedli nasbírané třešně. „Pan statkář se asi bude divit, kde se tu vzalo tolik pecek od třešní,“ uculuje se mamka. Stále silně pršelo, tak se táta rozhodl, že pojedou pro auto a naloží nás. Po půl hodině se celý mokrý a uříčený vracel na kole. „To snad není pravda, určitě si zapomněl klíče od auta,“ divila se mamka. On z dálky volá: „Spadla Semtínská lípa, je přes celou silnici.“ „Dobrý vtip, sis zapomněl klíče, ne?“ kroutil hlavou. Nebyla jsem schopná uvěřit, že by lípa spadla, před pár hodinami se krásně vyjímal na slunci. Že by ji opravdu ta vichřice zbavila života? Když jsem se vracela, už začalo opět svítit slunce. U lípy stálo hasičské auto a hasiči necitelně rozřezávali její spadlý kmen na kusy, aby byla silnice co nejrychleji průjezdná. Bylo mi jí líto, jak si na ní okamžitě smlsla motorová pila. Naštěstí při pádu nikoho nezranila.

Byla výrazným symbolem celého kraje. Všem výletníkům bude moc chybět. Za dobré viditelnosti byla vidět i z Krkonoš. Později jsme se dozvěděli, že z ní přeci jen něco zůstalo, ale už nikdy nemůže nahradit ten dokonalý zážitek, kdy byla živá a dávala radost i energii mnoha a mnoha generacím.

Alena Nedomová

Arnoštovské vytrubování

V sobotu 20. června v 19 hodin před hasičárnou v Arnoštově se opět setkali milovníci lovecké hudby a výtečné zvěřiny.

Na akci nesměla chybět naše milá paní starostka Hana Štěrbová, která měla krátký proslov. Pan farář Lubomír Pilka slavnostně posvětil dřevěnou monumentální sochu sv. Floriana a my si mohli poslechnout zajímavosti o tomto hasičském patronovi.

Pak už se rozjela zábava s trubači Markazíny, představili nám filmové melodie, ukázky lovecké hudby, písně ze Semaforu a dokonce své vlastní, včetně písně „Brouka hledej“.

Vystoupil i oblíbený Hořeňák. Mladí i staří tančili, zpívali a hodovali. Pochutnávali si na výborném zvěřinovém gulášku, klobáskách z divočáka a dalších lákavých specialitách. Pro mlsné jazýčky byly i buch-

ty a koláče. Točil se staropramen, pro dámy vínečko, vařila se voňavá kávička. A pro děti nesměla chybět malinovka. I když bylo trochu chladněji a jen lehce zapršelo, sešlo se nás dost. Všichni sousedé z okolních vesnic, místní a chalupáři. Miminka, cyklisti i pěší. Veselá nálada nikoho neopustila do pozdních hodin.

Akce se velmi vydařila a výtěžek bude věnován na rozšíření místního dětského hřiště. Kdo nebyl, ať rozhodně přijde za rok. Vychutnat si neopakovatelnou atmosféru malebného, chaloupkami obklopeného Arnoštova. Ochutnat nezapomenutelnou zvěřinu, posedět se známými i neznámými při poslechu lovecké hudby. Co víc si ještě přát... Snad už jen dodat – těšíme se zase příště...

Alena Nedomová

Kouzelná literatura

Čtení, psaní, kreslení,
to je dobré řešení.

Začtu se do pohádky,
ale na oběd už jsem zpátky.

Poznám lesy, hory, dobrodružství,
princezny a draky, co běsní.

Někdy se i s knížkou bojím,
když jsem sám doma a u okna stojím.

Co když přiletí velký dravý pták?
Nebudu se ho bát?

Mám jen bujnou fantazii,
píši říkanky a poezii.

O dávných časech, králi a císaři.
Jsem pyšný, když se rým vydaří.

Ve škole dostanu jedničku
za originální básničku.

Literatura, to je svět,
barevný a krásný vzlet.

Můžu se stát kýmkoli,
v písmenkách to nebolí.

Dostanu se na Everest,
nebo si půjčím od Aladína
létající koberec.

Vezmi si knížku, kamaráde,
bude to tvůj přítel stále.

Kniha tě nezradí, poučí i pobaví.

V knihovně je žánrů dost,
je to palác pro radost.

14. literární křížovka

V tajence je ukryt název psychologického románu s detektivními prvky. Zachycuje případ mladé ženy, která se po letech snaží zjistit, proč její matka spáchala sebevraždu a zabila jejího bratra. Správné znění tajenky z Listů Peckovska 1/2020 je: Kde ženy vládnou.

[illegible]

Vodorovně:

A. Hrana; zkratka pro okresní kulturní středisko; anglicky: potom; B. Římskými číslicemi 5; novela; hradba; C. A sice; útvár na Marsu; zázrak; D. Tajenka; E. Salto; textilní látka; mimozemšťan; F. Český dramatik; mužské domácké jméno; anglicky: jednou; chem. zn. sodíku; G. Kombinéza; pták papušek; H. Potom; nerost; anglicky: led

Svisle:

1. Vařené vepřové maso; tečka v telegramu;
2. Hmyzožravec; plevel; 3. SPZ Rokycan; okraj na obvodu kola; 4. Japonská lovkyně perel; zrakový orgán; Heyerdahlovo plavidlo; 5. Osobní zájmeno; starořecká oběd; chem. zn. draslíku; 6. Ruměnice (rostlina); solmizační slabika; 7. Kovbojská zbraň; nábit částice; 8. Anglicky: hrabství; křesťní jméno herečky Vardalos; 9. Chomáč; hák (zdrav.); 10. Plaz; předložka; mexický indiánský kmen; 11. Vydání; nula; 12. Výbrus drahých kamenů; zkratka pro elitní vydání;

Pomůcka:

aeolis; amiens; anatas; naveta; niurie; Onosma; Ra; Seri;
shire; uncus: vva

Osobnosti Peckovska

Tajenka obsahuje jméno katolického kněze narozeného před 150 lety v Pecce.

– včelí osádka jednoho úlu

– turistická samolepka

– jazzový koncert na hradě (28. 6.)

– doplňte pranostiku: Co červenec neuvaří, srpen ...

– symbol štěstí

– jedna z nejjasnějších hvězd letního nebe (hvězda v souhvězdí Orla)

– kopec u Dolní Olešnice (521 m)

– ubytování pro turisty

– Šrámkova básnická sbírka

– zařízení k určování světových stran

– dravec (... lesní)

– nepřiměřená reakce organismu na běžné látky

– druh jedlé houby (... vysoká)

– sportoviště určené pro jezdecký sport

Peckovští turisté radí, kam vyrazit na výšlap

Městys Pecka leží v romantické pahorkatině Podkrkonoší, turisticky atraktivní krajině. Pokud v městečku nebo v jeho okolních vesnicích pobýváte delší dobu či jen o víkendu a chcete poznávat jeho okolí, co je zde hezkého a zajímavého, stačí navštívit informační centrum v Knihovně Kryštofa Haranta nebo Informační středisko u kostela a vyzvednout si tam turistické mapy okolí s vyznačenými turistickými a cykloturistickými trasami.

Kam se tedy vydat, kterým směrem? Výchozím místem je náměstí Kryštofa Haranta v Pecce nebo místo pobytu. Možno vyrazit na pěší túru, na kole, vlastním dopravním prostředkem nebo veřejnou dopravou, tedy z Pecky jen autobusem. K vlaku se musí buď na zastávku do Borovnice, na nádraží do Nové Paky, nebo do Lázní Bělohradu, či na zastávku v Horní Nové Vsi.

Několik typů na pěší výlety za poznáním po okolí Peckovska.

- ➡ **Krátká vycházka na Krkonošskou vyhlídku**, z níž je výhled do okolí, předně na panorama Krkonoš. Vyjít z náměstí v Pecce po modře značené tur. trase směrem k hradu, dále po cestě k parkovišti, projít lesem Odnož a vystoupat na vrchol svahu – 532 m n. m. Odtud jít stejnou cestou zpět nebo pokračovat po modré k bukovinskému hřbitovu a odtud se vydat po žlutě značené trase přes Arnoštov a Horní Javoří, opět lesem Odnož, kde se nachází spousta balvanů a skal křemenných splenců, místně nazývaných „březáky“, do Pecky.
- ➡ **Do Lázní Bělohradu**, kde lze navštívit Památník K. V. Raise a Fričovo muzeum. Z náměstí v Pecce buď jít po modré tur. značce přes Krkonošskou vyhlídku, nebo po žluté tur. značce přes Horní Javoří a Arnoštov k bukovinskému hřbitovu. Dále po modré přes Bukovinu u Pecky a poté lesem Horskou cestou do vesnice Brtev a do Lázní Bělohradu. Odtud do Pecky autobusem s přestupem v Bělé u Pecky.
- ➡ **Do Nové Paky**, kde lze navštívit Klenotnici a muzeum. Z náměstí v Pecce po červeně značené tur. trase projít městečkem, vystoupat ke Stupenskému kostelíku zasvěcenému Máří Magdaléně, sestoupit dolů na silnici a lesem Sýkornice (přírodní park), kolem motokrosového závodiště Štikovská rokle dojít do Nové Paky. Zpět do Pecky autobusem.
Cestou lesem lze odbočit k vodopádům. V mapách jsou značené jako Novopacké. Cesta k nim však není značená. Jsou tam dva, ten spodní je vysoký 8 m. Jsou zajímavé, pokud je dost vody, především v zimě s narostlými rampouchy.
- ➡ **Výstup na nedalekou horu Zvičinu** – 671 m n. m. Z náměstí v Pecce po červeně značené tur. trase přijít do Kalu a dále přírodou (přes Vyšehrad) a ves Zvičina až na vrchol. Možnost občerstvení v chatě K. V. Raise. Odtud buď sestoupit po červeně značené naučné stezce Kostelní cesta do Horní Brusnice k autobusu, nebo pokračovat po

červené tur. značce dolů podél hotelu Lázně pod Zvičinou až do Bílé Třemešné k železniční zastávce, k restauraci a u ní k autobusové zastávce. Odtud autobusem do Pecky.

- ➔ **Na přehradu Les Království na Labi.** Autobusem z Pecky do Bílé Třemešné a odtud pěšky po silnici na přehradu. Jít přes hráz a po modré tur. značce naučnou stezkou Lesem Království do Hájemství, kde je arboretum – vybudovaný Areál enviromentální výchovy. Stejnou cestou zpět do Bílé Třemešné k autobusu.

Možné je také jít od přehrady zpět kousek po modré tur. značce, odbočit vlevo na červenou tur. značku a po ní přes Filiřovice dojít až do Dvora Králové. Do Pecky autobusem.

- ➔ **Výstup na zříceninu hradu Kumburk, 642 m n. m.,** výhledy do dalekého okolí. Z náměstí v Pecce autobusem do Nové Paky. Odtud po červené tur. značce, na kterou lze navázat na náměstí a vede ulicí směrem k železniční zastávce přes žel. trať, parkem a po Máchově stezce, dále lesem a mezi poli, vsí Brdo, přechází se přes silnici v místě zvaném Skalka pod Kumburkem. Na toto místo se dá dojet autem. Poté se jde po cestě lesem až na vrchol. Zpět stejnou cestou do Nové Paky k autobusu.

Necelé dva kilometry dále po červené tur. značce je známá restaurace Klepanda.

- ➔ **Procházky přírodou.** Autobusem z Pecky do Horní Brusnice–Obecní úřad. Odtud pěšky vlevo po červené tur. značce až na rozcestí Mostek-hájovna. Tam se dát doleva po modré tur. značce a dojde se přes Staňkov do Pecky. Cestou lesem se prochází kolem ojedinělé kolonie mravenišť lesních mravenců.

Z náměstí v Pecce po žlutém tur. značení do Horního Javoří a odtud po zeleném značení do Dolního Javoří. Projít vsí po silnici a odbočit doprava k Javorskému mlýnu. Zde je možné občerstvení. Odtud do Pecky po silnici přes Bělou u Pecky. Na příkrých svazích neckovitého údolí Javorky jsou vystouplé skály. Jsou to prahorní břidlice. Jedná se o nejstarší horniny, přinejmenším na Novopacku.

Nad Borovnicí je nově postavený větrný mlýn. Je to přesná kopie mlýnu, který v minulosti nad Borovnicí (ale na jiném místě) stával a mlel mouku. Vychází se z náměstí v Pecce po žluté tur. značce do Borovnice. Od mlýnu lze sejít dolů přes železniční trať do vsi a občerstvit se v hostinci U Myšáka. Stejnou cestou zpět do Pecky. Tu je možné zpestřit si tak, že se odbočí na modrou tur. značku a po ní se sejde do Stupné na silnici. Tam tur. trasu opustit, dát se vlevo a po silnici projít celou vesnicí. Na jejím konci odbočit vlevo na červenou tur. značku a po ní jít do Pecky přes kopec kolem Stupenského kostelíku zasvěceného Máří Magdaléně.

Jsme-li nad Borovnicí u větrného mlýnu, lze se zájít podívat do Zlatnice. Do míst, kde se ve středověku těžilo zlato. Je tam kaplička, nová křížová cesta a obnovená Cesta světla. Lze tam také nahlédnout na uzamčený, zamřížovaný vstup do šachty.

Od větrného mlýnu se musí jít asi 800 m po silnici nad domy a poté odbočit doleva na polní cestu a podle lesa se po ní dojde až na místo. Zpět se musí jít stejnou cestou.

Kolem Pecky jsou pěkné a příjemné krátké vycházky do okolních lesů, například na houby. Nejznámějším je Myší díra, kudy prochází turistická, zeleně značená cesta kolem Červeného kříže do Borovničky.

Příjemné zážitky v naší podhorské krajině a Zdrávi došli.

Za KČT odbor Pecka
Petr Pavel

Pitný režim českého národa

Pokud jedete autem, na motocyklu nebo i na kole, tak těžko postřehnete, jak na tom jsme s pitným režimem. Jdete-li však po silnici pěšky, jen tak procházkou, nelze si nevšimnout prázdných plastových a skleněných lahví, plechovek od pití, prázdných plastových pohárků a kelímků rychlého občerstvení, které se válí po příkopech. Narůstající tráva sice skrývá tyto „dárky“ přírodě, ale ony stále přibývají další a znečišťují životní prostředí a je to i nevzhled-

né. Kladete si potom otázku: Proč ty prázdné nádoby tak zatěžují lidi, kteří spotřebovali jejich obsah, že se jich musí takto rychle zbavovat? Funguje tu přeci sběrný systém. Platíme si to. Tak stačí použitou lahev, kelímek apod. pozdržet u sebe a vyhodit až do příslušné sběrné nádoby, být tak i ohleduplný k přírodě.

mp

Na kole dětem

Před několika dny skončil již 11. ročník projektu Na kole dětem. Jednou ze 60 zastávek celé tour byla Pecka, a to již podruhé. Jen připomínám, že projekt je zaměřen na pomoc onkologicky nemocným dětským pacientům. Z peněz, které získáme, hradíme dětem ozdravné pobyty, aby se mohly po vyléčení dostat do normálního života. Za uplynulých deset ročníků jsme pro vyléčené děti získali a rozdělili 15 milionů korun.

Letošní ročník byl zvláštní jako celý rok. Z počátku se nevědělo, zda se cyklotour uskuteční. Později byla stanovena různá omezení a nakonec se jelo. Nebyla plná náměstí jako jindy i předávání certifikátů a zdravíc bylo také podle přísných pravidel. Však koronavirus ukázal, jak dokáže být nebezpečný.

Zkusím vám přiblížit etapu, která vedla přes Pecku.

Startovali jsme za krásného počasí na náměstí v Sobotce, jeli přes Rovensko směrem na Kozákov. Po ránu to byla pěkná rozcvička na zahřátí. Z Kozákova jsme sklouzli do Chuchelny. Proč Chuchelna?

Teď budu citovat jednoho z nás, Ivana Burkerta, a příběh s jeho tetou, již familiárně říká Máňa. „Už vloni na podzim se mnou chtěla probrat oslavu svých sedmdesátin. Když tehdy viděla náš peloton, rozhodla se, že si dopřeje zvláštní dárek. Požádá příbuzenstvo, aby jí přispělo nějakou menší finanční částkou, kterou věnuje akci Na kole dětem. Dojalo ji, jak parta strejců v potu a dešti objíždí republiku a sbírá prostředky na onkologicky nemocné děti. V široké rodině se vybralo 40 000 (čtyřicet tisíc) korun, deseti tisíci to na padesátku zaokrouhlil můj brácha a jeho firma TAD. Takže, Máňo, za celý peloton a všechny – jak říkáš – strejce, díky.“

V Chuchelně bylo přivítání a pohoštění jako na svatbě. Trochu jsme si odpočinuli a hurá na Pecku. Míjeli jsme Tábor, Bradlec, Kumburk a už Pecka. Přivítání bylo famózní. Děti ze školky a školy pod vedením paní učitelky V. Zahradníkové připravily takové krásné přivítání, jako by se jela Tour de France. Na hradě

nás čekala paní starostka Hana Štěrbová a občerstvení na posilnění. Dojezd na Pecku nebyl pro některé jednoduchý. Však mi také někteří patřičně vyčinili. Náš kamarád Luboš povídá: „Pod hradem jsem už v tom prudáku chtěl slízt a jít pěšky. Ale ty děti fandily tak, že jim to nemůžu udělat...“

Uvědomil jsem si to až o dva dny později, když se jel v Trutnově Krakonošův maraton. To profesionální závodníci měli podobný profil jako my. Na 70 kilometrech jsme nastoupali skoro 1 800 výškových metrů. Jen pro připomenutí uvádím Kozákov – Chuchelna – Kozákov – Slaná – Lomnice – Plouznice – Brdo – Pecka.

Cestou z Pecky ukázalo počasí druhou tvář. U restaurace Na Kopečku jsme nasadili pláštěnky a až do cílového místa Solnice jsme jeli v dešti. Chvillemi se padající voda z nebe nedala nazvat déšť. To byly doslova provazy vody, které na nás padaly za hudebního doprovodu hromů a světelných efektů blesků. Na zastávkách ve Dvoře Králové, Jaroměři a Opočnu proběhlo oficiální předání dáreků. My tam vyždímali ponožky a jelo se dál.

V Solnici nás v cíli čekalo příjemné přivítání olympijskou vítězkou Katkou Neumannovou.

Na závěr se dá říci, že to bylo náročné, kopce, skoro sedmdesát kilometrů v dešti, více jak deset kilometrů po kostkách. V nohou jsme měli skoro 140 kilometrů. Nebylo to však nic proti tomu, co prožívají nemocné děti a jejich rodiny, pro které jedeme. Tour měla deset etap, při kterých se ujelo 1 328 km za 11 dní.

Josef Berger

Novinky z koupaliště

S velkým potěšením vám konečně můžeme říct, že jsme zahájili novou sezonu! Je to tak, po všech různých peripetích a opatřeních jsme mohli přivítat první hosty. Ale hezky od začátku.

Během pandemie jsme měli dostatek času areál nejen připravit, ale zároveň vylepšit. Začneme u nejmenších. Veškerá dětská hřiště prošla generální opravou. Ať už se jednalo o nový nátěr prolézaček, opravu dřevěných ploch nebo nový písek do pískovišť, děti by měly být nadšené. Obří trampolíny jsou omyté a v tuto chvíli je za hezkého počasí denně nafukujeme. Lezecká stěna byla zbavena nečistot a řádně zkontrolována – když jde o vaši bezpečnost, důslednost je na prvním místě. Koupaliště v tuto chvíli je kompletně vyčištěné a těší se na první nadšence. Co se

týče vnitřních prostor, právě končíme s rekonstrukcí společenské místnosti. K dispozici je zde velká LCD televize, knihovnička a zbrusu nová kuchyňka. Kde jsme měli velké rezervy, byla stanová plocha – resp. sociální zařízení. Návštěvníky určitě potěší rozšíření jak kapacity toalet, tak především nové moderní sprchy. Každá z celkově šesti sprch je uzamykatelná a s vnitřní šatnou. Poslední prostor, který jsme si vzali „do parády“, byla recepce. Ačkoli ji větší rekonstrukce čeká příští rok, pro letošek jsme ji zbavili zbytečnosti a starého nábytku. I přes rozšíření hlavního pultu působí prostorněji a lidé se by se zde měli cítit více pohodlně.

Novinky na hosty čekají i v naší restauraci. Jídelníček jsme rozšířili tak, že si u nás vyberou naprosto všichni. Těšit se můžete na českou „omáčkovou“ kuchyni, oblíbené steaky, lehké letní saláty a nově i pizzu. V kiosku přímo u koupaliště na vás pak čekají tradiční burgery a hot dogy. Jdeme s dobou, pro hosty dle požadavků dokážeme připravit jídla jak vegetariánská, tak i bezlepková.

Co se týče kulturního programu pro letošní rok, tak počítáme s turnajem ve volejbale na Cyrila a Metoděje, již tradičním Country festivalem a v září se můžeme těšit na koncert kapely Tři sestry. Do budoucna plánujeme vystoupení rozšířit, ať už koncerty, nebo stand-up představení. To se ale nechte ještě překvapit.

Pro letošní sezonu máme i několik předsevzetí. Jednak chceme zvýšit spokojenost našich hostů, ale zároveň chceme zaútočit na první příčky hodnocení „Kemp roku 2020“. K tomu by nám měl pomoci zbrusu nový animační program, ještě větší důraz na čistotu kempu a profesionálnější přístup k lidem. Na všech pozicích došlo k rozšíření našeho týmu, tak pevně věříme, že zlepšení na sebe nenechají dlouho čekat.

Ostatně, přijďte se sami přesvědčit. Bude me rádi za vaši návštěvu!

*Za tým kempu Pecka
Jiří Šacler, hlavní recepční*

COUNTRY
6. ročník **PECKA**
24.7.-25.7.2020
VĚRA MARTINOVÁ/POKÁČ
JAKUB SMOLÍK/PETR KOLÁŘ
DRUHÁ TRÁVA/FEŠÁCI
RANGERS BAND/SCHOVANKY
MARIEN/MICHAL TUČNÝ REVIVAL PLZEŇ
PAVEL KAISER BAND/NÁHODA PECKA
WESTERN SHOW JANY "CRAZY" KOTVOVÉ
www.countrypecka.cz
COUNTRY KEMP PECKA
VSTUPNÉ: PÁTEK v předprodeji 399,- Kč / na místě 459,- Kč
SOBOTA v předprodeji 449,- Kč / na místě 499,- Kč
VÍKEND v předprodeji 659,- Kč / na místě 699,- Kč
Předprodej na www.ticketstream.cz a místních předprodejích
kofola CASVET BLANK RADIO KLÁSTER

Oslavili svá životní jubilea

Ve 2. čtvrtletí letošního roku oslavili svá životní výročí tito naši spoluobčané:

- Bílková Věra – 95 let
- Stuchlíková Božena – 91 let
- Svobodová Františka – 86 let
- Šindelářová Hana – 80 let
- Vokatá Jiřina – 85 let
- Sucharda Stanislav – 94 let
- Krausová Božena – 87 let
- Stuchlíková Věra – 86 let
- Nálevková Věra – 87 let
- Plecháč Jaroslav – 85 let
- Hanušová Marie – 88 let
- Stuchlík Ladislav – 91 let
- Vágenknecht Josef – 86 let
- Stárek Jaroslav – 91 let
- Rejčová Růžena – 95 let
- Podlipný Jan – 87 let
- Dobosi Peter – 88 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohody.

Navždy nás opustili:

- Kracíková Zdeňka z Pecky

Věnujme jí tichou vzpomínku.

Další číslo Listů Peckovska vyjde v září 2020.
Příspěvky můžete průběžně vhazovat do novinové schránky úřadu městyse.
Uvítáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.
Uzávěrka příštího čísla bude 1. září.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zaslané příspěvky.

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecky.

červen – září 2020, ročník XXX.

Řídí redakční rada ve složení:

Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Jitka Korbělářová,

Alena Nedomová, Jan Murdych, Lenka Knapová

grafická úprava: Zdeněk Kalenský

web: www.mestys-pecka.cz

e-mail: podatelna@mestys-pecka.cz, knihovna.pecka@seznam.cz

Počet výtisků 250

Cena 20 Kč